

การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษ
โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ (Phonics)
ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนทรงวิทยาเทพารักษ์

DEVELOPING ENGLISH SPELLING PRONUNCIATION SKILLS
BY USING PHONICS READING EXERCISES BOOK
OF GRADE 3 STUDENT SONGVITHAYA THEPARAK

ดวงรัตน์ แซ่จง*

TAUNGRUT SAEJONG

(Received: October 10, 2021; Revised: November 1, 2021; Accepted: November 15, 2021)

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ (Phonics) และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ (Phonics) กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนทรงวิทยาเทพารักษ์ ปีการศึกษา 2564 จำนวน 5 คน ที่ยังขาดทักษะภาษาอังกฤษในด้านการอ่านออกเสียงและสะกดคำ โดยใช้วิธีการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ผลการวิจัยพบว่า

1) ทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ (Phonics) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 7.6 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 76 ของคะแนนเต็ม

2) ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ (Phonics) อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.76 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.39

คำสำคัญ : การอ่านออกเสียงโฟนิกส์ แบบฝึกทักษะ

* โรงเรียนทรงวิทยาเทพารักษ์

Abstract

The objectives of this study were to compare the development of English spelling skills before and after using phonics reading exercise books and to study the students' satisfaction with the teaching using the phonics reading exercise books. The target group is 5 students in grade 3/2 at Songvithaya Theparak School who were incompetent at reading aloud and spelling in English. The research findings showed that:

1) The students improved their English reading and spelling skills after doing the Phonics reading skill exercises. The students had an average academic achievement of 7.6 points representing 76 percent of the full score.

2) The learners showed the highest satisfaction toward using the phonics reading books. The mean score was 4.76 and the standard deviation was at 0.39.

Keywords: Phonics reading, evolution of dance Thai drama

บทนำ

ภาษาอังกฤษถือเป็นภาษากลางของโลก ซึ่งในปัจจุบันภาษาอังกฤษคือภาษานานาชาติ ที่มีมนุษย์บนโลกใช้ติดต่อสื่อสารกันเป็นหลักมากที่สุดในโลก เป็นภาษาหลักของประชากรกว่า 360 ล้านคน อีกทั้งยังเป็นภาษาที่สองของประชากรกว่า 750 ล้านคนทั่วโลก นอกจากนี้ภาษาอังกฤษยังถือเป็นภาษาทางการของ 61 ประเทศทั่วโลก และเป็นภาษาหลักในหลายรัฐทั่วโลกอีกด้วย จึงถือได้ว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางที่ใช้ติดต่อสื่อสารระหว่างประชากรในประเทศต่างๆ ทั้งในการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ทำให้สื่อต่างๆ ที่มีการเผยแพร่สื่อในระดับนานาชาติใช้ภาษาอังกฤษทั้งสิ้น ซึ่งไม่ว่าแต่ละคนหรือแต่ละประเทศจะมีภาษาเป็นของตัวเอง แต่เมื่อต้องติดต่อสื่อสารกับคนอื่นที่มาจากต่างภาษา วัฒนธรรม ทุกคนจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องใช้ภาษาอังกฤษในการเป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสาร ด้วยเหตุผลนี้ทุกคนทุกชาติทุกภาษาจึงได้บรรจุวิชาภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองรองลงมาจากภาษาประจำชาติ รวมทั้งเป็นแกนหลักของหลักสูตรการศึกษาทุกระดับ ตั้งแต่ปฐมวัยไปจนถึงการศึกษาตลอดชีวิต (สถาบันภาษาอังกฤษ ENGCONVO THAILAND, 256)

แนวคิดทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ (English as a Second Language or English as a Foreign Language) ทั่วโลกในปัจจุบันให้ความสำคัญเกี่ยวกับ สมรรถนะทางการสื่อสาร (Communicative Competency) การจัดการเรียนการสอนจะมุ่งเน้นให้ผู้เรียนภาษาสามารถใช้ภาษาสื่อสารในสังคมโลกได้จริง พัฒนาผู้เรียนภาษาให้มีความรู้หลักภาษา (Form) ควบคู่กับการใช้ภาษาสื่อสาร (Use) ได้อย่างเหมาะสมกับบริบทต่างๆ ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ การคิดวิเคราะห์ (Analytical Thinking) การคิดสร้างสรรค์ (Creative Thinking) ทักษะการแก้ปัญหา (Problem Solving) และการทำงานร่วมกันเป็นทีม (Collaboration and Team Work) การสอนภาษาที่เน้นภาระงาน (Task-Based Instruction) นับเป็นแนวการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาสื่อสารอย่างมีความหมาย มีทักษะคิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ การแก้ปัญหา และทำงานร่วมกันเป็นทีม เพื่อทำกิจกรรมหรือชิ้นงานให้สำเร็จ ช่วยให้ผู้เรียนมีองค์ความรู้และทักษะภาษาที่ใช้ในสถานการณ์สื่อสารจริง ผู้สอนปรับเปลี่ยนบทบาทเป็นผู้สนับสนุนการเรียนรู้ (Facilitator) ให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ขึ้นเอง จากการเรียนตัวภาษาและการใช้ภาษาในสถานการณ์สื่อสารได้เหมาะสม ผ่านกิจกรรมสื่อสารที่หลากหลาย (Communicative activities) การสอนภาษาที่เน้นภาระงานนับเป็นแนวการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับความจำเป็นในสังคมปัจจุบัน ที่ต้องการพัฒนาคนไทยให้มีทักษะภาษาอังกฤษในระดับสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นทรัพยากรสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ สอดรับกับแนวคิดการพัฒนาประเทศไทยยุค Thailand 4.0 (สมบัติ คชสิทธิ์ และคณะ, 2560)

โฟนิกส์ (Phonics) ถือเป็นวิธีการเรียนการสอนอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพและกำลังได้รับความนิยมเป็นอย่างยิ่งในขณะนี้ โฟนิกส์จะเน้นไปที่เสียงของแต่ละตัวอักษร (Letter Sound) รวมถึงความสัมพันธ์ของเสียงและตัวอักษรต่าง ๆ เพราะเมื่อรู้จักเสียงของตัวอักษรแล้ว เด็ก ๆ หรือผู้ที่ต้องการเริ่มต้นอ่านภาษาอังกฤษก็จะสามารถใช้เสียงของพยัญชนะต่าง ๆ เป็นพื้นฐานในการ “ถอดรหัส” (Decode) ผ่านการประสมเสียง Letter Sound หรือที่เรียกว่า “Blending” เพื่ออ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ ๆ หรือคำที่ไม่คุ้นเคยได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องอาศัยการท่องจำ แม้ว่าการเรียนภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ (Phonics) จะไม่ใช่วิธีใหม่ แต่ก็ถือว่าเป็นวิธีที่ใหม่สำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยที่คุ้นเคยกับการใช้วิธีเรียนแบบจำคำศัพท์เป็นคำ ๆ หรือ Whole Word Approach เนื่องจากมักจะเห็นผลเร็วกว่า

และหลายคนเห็นว่าการอ่านแบบโฟนิกส์นั้นยุ่งยากซับซ้อนเพราะต้องมีการแยกเสียงและประสมเสียง ทำให้ใช้เวลานานกว่าที่จะอ่านเป็นคำได้ แต่อย่างที่เราทราบกันว่าคนเรานั้นสามารถจำคำศัพท์ได้จำกัด โฟนิกส์จึงกลับมาได้รับความนิยมอีกครั้งเพราะถือเป็นวิธีการเรียนที่วางรากฐานทางภาษาที่สำคัญ ซึ่งได้แก่ หลักการออกเสียงและสะกดคำ เพื่อให้นักเรียนนำไปต่อยอดได้ นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยหลายสำนักที่ชี้ให้เห็นว่าโฟนิกส์นั้นช่วยให้การเรียนอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพมากขึ้นและทำให้เรียนรู้ทักษะการอ่านและเขียนได้เร็วกว่าวิธีดั้งเดิมอีกด้วย (Twinkl, 2564)

การเรียนโฟนิกส์จะช่วยให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง ทำให้สื่อสารภาษาอังกฤษได้ชัดเจน และสามารถอ่านเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะสามารถสะกดคำศัพท์ต่างๆ ได้ด้วยตัวเองอย่างคล่องแคล่วจากการรู้จักเสียงของตัวอักษรและเข้าใจหลักการผสมเสียง แม้ในช่วงแรกการเรียนแบบโฟนิกส์จะดูซ้ำกว่าการเรียนแบบท่องจำมาก เพราะผู้เรียนต้องค่อยๆ ทำความเข้าใจเสียงและหลักการผสมคำจากง่ายไปยาก ต้องฝึกซ้ำๆ เพื่อให้จำได้ และมีบทศึกษามากมายที่ยืนยันว่าผู้เรียนที่เรียนการอ่านเขียนแบบนี้จะสามารถเรียนภาษาอังกฤษได้มีประสิทธิภาพและรวดเร็วกับผู้เรียนทั่วไป และมีความแตกฉานทางภาษารักการอ่าน การค้นคว้าหาความรู้ ซึ่งจะเป็นประโยชน์กับผู้เรียนเองในอนาคต

แบบฝึกทักษะ เป็นสื่อการเรียนรู้ที่ผู้สอนสร้างขึ้นสำหรับการทบทวนความรู้ การเสริมสร้างทักษะหรือประสบการณ์ในการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การจัดการเรียนรู้ในแต่ละรายวิชา ทั้งในส่วนของความรู้ ความเข้าใจ ทักษะในการปฏิบัติ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ รวมถึงการนำสาระที่ได้เรียนรู้ไปใช้ประโยชน์ให้แก่ผู้เรียน ทั้งนี้ในการเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษนั้นได้มีผู้สนใจในการสร้างแบบฝึกทักษะโฟนิกส์เพื่อพัฒนาทักษะทางด้านภาษาอังกฤษให้แก่ผู้เรียน ดังเช่นงานวิจัยของ

ก๊กอ พิสุทธิ์ และกัลยรัตน์ ขาววันดี (2561) ที่ได้ดำเนินการพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยใช้ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเต่างอยพัฒนศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเต่างอยพัฒนศึกษา เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การออกเสียงก่อนและหลังเรียนการใช้ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ ออนไลน์ และจากการวิจัยพบว่า (1) ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ เพื่อพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ 84.68/84.19 และมีค่าดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ 0.7522 (2) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์

มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ (3) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความพึงพอใจต่อการพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.61

ผู้วิจัยในฐานะผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนทรงวิทยาเทพารักษ์ ได้สำรวจสภาพปัญหาการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน พบว่า ผู้เรียนจำนวน 5 คน ยังขาดทักษะในการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษ ใช้วิธีการจดจำคำศัพท์จากรูปภาพ หรือการเขียนคำอ่านภาษาไทยกำกับไว้ด้านบนคำศัพท์ ซึ่งเป็นปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและส่งผลกระทบต่อ การเรียนเป็นอย่างมาก ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำวิธีการฝึกประสมคำด้วยเสียงของพยัญชนะ (Phonic) มาใช้ในการพัฒนาผู้เรียน โดยจัดทำแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำ (Phonics) ให้ผู้เรียนได้ใช้ในการฝึกฝนทักษะและเรียนรู้ด้วยตนเองเพิ่มเติม นอกจากการเรียนรู้อีกในชั้นเรียน อีกทั้งเพื่อพัฒนาผู้เรียนในด้านการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษในระดับที่สูงขึ้นต่อไป

คำถามวิจัย

1. แบบฝึกทักษะโฟนิกส์ (Phonics) สามารถพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้หรือไม่
2. ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ (Phonics) อยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ (Phonics) ของผู้เรียน
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ (Phonics)

สมมุติฐานการวิจัย

1. ทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษของผู้เรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ (Phonics)
2. ภายหลังจากการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ (Phonics) ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะอยู่ในระดับมากขึ้นไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายในการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนทรงวิทยาเทพารักษ์ ปีการศึกษา 2564 จำนวน 5 คน ที่ขาดทักษะภาษาอังกฤษในด้านการอ่านออกเสียงและสะกดคำ

2. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ (Phonics)

ตัวแปรตาม ได้แก่ 1. ทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษของผู้เรียน
2. ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ (Phonics)

3. ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564

วิธีการศึกษา

การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ (Phonics) ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนทรงวิทยาเทพารักษ์ ผู้วิจัยมีการดำเนินการในส่วนต่างๆ ดังนี้

1. การสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ Phonics

1.1 ศึกษาคู่มือการสอนการอ่านและออกเสียงแบบโฟนิกส์ โดยเลือกรูปแบบของ Jolly Phonic รูปแบบการสอน การนำเสนอสื่อการสอนโฟนิกส์ต่างๆ

1.2 นำบทเรียนตามรูปแบบการสอนของ Jolly Phonic มาออกแบบให้อยู่ในแบบฝึกทักษะการอ่านโดยมีเนื้อหาแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

1.2.1 Letter Sounds จะประกอบไปด้วยตัวอักษรภาษาอังกฤษจำนวน 42 ตัว โดยถูกจัดออกเป็นกลุ่ม ทั้งหมด 7 กลุ่ม ประกอบด้วย

- กลุ่มที่ 1 s, a, t, i, p, n
- กลุ่มที่ 2 c, k, e, h, r, m, d
- กลุ่มที่ 3 g, o, u, l, f, b
- กลุ่มที่ 4 ai, j, oa, ie, ee, or
- กลุ่มที่ 5 z, w, ng, v, oo, oo
- กลุ่มที่ 6 y, x, ch, sh, th, th
- กลุ่มที่ 7 qu, ou, oi, ue, er, ar

1.2.2 Regular Words ชุดคำศัพท์ที่ประกอบไปด้วยคำศัพท์พื้นฐานที่ใช้ความรู้ในเรื่องของ letter sounds มาประกอบเป็นคำ

1.2.3 Alternative Words ชุดคำศัพท์ที่ประกอบไปด้วยเสียงสระที่ออกเสียงเหมือนกัน แต่เขียนไม่เหมือนกัน สามารถเทียบเสียงสระภาษาอังกฤษที่เขียนเหมือนกัน

1.2.4 Tricky Words จะเป็นกลุ่มคำศัพท์ที่มีลักษณะการอ่านออกเสียงเฉพาะและต้องอาศัยการจดจำรูปแบบเฉพาะเหล่านี้ เพื่อที่จะสามารถอ่านคำศัพท์อื่นๆได้

1.3 นำบทเรียนตามรูปแบบที่สร้างไว้เสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อให้ตรวจสอบความสอดคล้องและถูกต้องของเนื้อหา ได้ผลการประเมินตั้งแต่ 0.67 – 1.00 ซึ่งผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด

1.4 ปรับปรุงแก้ไขและนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

2. การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนด้วยตนเอง โดยมีรายละเอียด ดังนี้

2.1 ดำเนินการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษ

2.2 ดำเนินการใช้แบบฝึกทักษะโฟนิกส์ (Phonics) ในคาบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง เป็นระยะเวลาทั้งหมด 5 สัปดาห์ รวม 20 ชั่วโมง ในการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียง สะกดคำภาษาอังกฤษ

3. ดำเนินการทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษชุดเดียวกันกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน

4. ดำเนินการสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ (Phonics)

5. ดำเนินการวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะโฟนิกส์ (Phonics)

เกณฑ์ในการประเมินผล

เกณฑ์การประเมินทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษ

คะแนนระหว่าง 9 – 10 แสดงว่า ผู้เรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงสะกดอยู่ในระดับดีมาก

คะแนนระหว่าง 7 - 8 แสดงว่า ผู้เรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงสะกดอยู่ในระดับดี

คะแนนระหว่าง 5 - 6 แสดงว่า ผู้เรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงสะกดอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนระหว่าง 3 - 4 แสดงว่า ผู้เรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงสะกดอยู่ในระดับต่ำ

คะแนนระหว่าง 1 - 2 แสดงว่า ผู้เรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงสะกดอยู่ในระดับต้องปรับปรุง

เกณฑ์การประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ (Phonics)

ผลการประเมิน 4.50 – 5.00 แสดงว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับ มากที่สุด

ผลการประเมิน 3.50 – 4.49 แสดงว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับ มาก

ผลการประเมิน 2.50 – 3.49 แสดงว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับ ปานกลาง

ผลการประเมิน 1.50 – 2.49 แสดงว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับ น้อย

ผลการประเมิน 1.00 – 1.49 แสดงว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

ผลการศึกษา

1. ทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ (Phonics) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 7.6 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 76 ของคะแนนเต็ม เมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคล พบว่า ทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษของผู้เรียนอยู่ในเกณฑ์ดีเยี่ยม จำนวน 2 คน อยู่ในเกณฑ์ ดีมากจำนวน 1 คน อยู่ในเกณฑ์ ดี จำนวน 1 คน และผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ จำนวน 1 คน

2. ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ (Phonics) อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.76 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.39

สรุปและอภิปรายผล

1. ทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ (Phonics) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เป็นเพราะว่า การใช้แบบฝึกทักษะในการจัดการเรียนการสอนมีส่วนช่วยในการเสริมสร้างและพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียง และการสะกดคำในภาษาอังกฤษให้แก่ผู้เรียน นอกจากนี้แบบฝึกทักษะยังมีภาพประกอบที่น่าสนใจ เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ที่สามารถช่วยสร้างความสนใจในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน นอกจากนี้ผู้เรียนยังสามารถศึกษาและเรียนรู้ด้วยตนเองได้ โดยสะดวก สอดคล้องกับงานวิจัยของ รัตตินันท์ ทูลศิริ และนิธิดา อติภทรนันท์ (2563) ที่ได้ดำเนินการศึกษาการใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษอยู่ในระดับค่อนข้างดี ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดให้และนักเรียนมีความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ (Phonics) พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะว่า แบบฝึกทักษะช่วยอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ และช่วยพัฒนาทักษะการฝึกอ่าน ประสมคำในภาษาอังกฤษให้แก่ผู้เรียน นอกจากนี้ ผู้เรียนยังสามารถนำแบบฝึกทักษะนี้มาฝึกฝนและเรียนรู้ด้วยตนเองนอกเวลาเรียนได้อีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ จิราภรณ์ เสืออินทร์ และทัศนีย์ ชาติไทย (2559) ที่ได้ดำเนินการพัฒนาทักษะความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษโดยการสอนแบบโฟนิกส์ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง พบว่า นักเรียน มีความพึงพอใจต่อการสอนแบบโฟนิกส์อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.94 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.12 และงานวิจัยของ ก๊กอ พิสุทธิ์ และกัลยรัตน์ ขาววันดี (2561) ที่ได้ดำเนินการพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยใช้ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเต่างอยพัฒนศึกษา พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความพึงพอใจต่อการพัฒนาการออกเสียง ภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.61

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. การนำแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ (Phonics) ไปใช้ควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างในความสนใจและทักษะพื้นฐาน ผู้สอนจะต้องศึกษารายละเอียด เนื้อหาของแบบฝึกทักษะให้ชัดเจนก่อน และต้องมีการทดลองใช้ก่อนนำไปใช้จริง

2. ผู้สอนจะต้องศึกษาพื้นฐานของผู้เรียนแต่ละคน และนำวิธีมาปรับประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาผู้เรียนมากที่สุด

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ (Phonics) ในรูปแบบของออนไลน์และเพิ่มไฟล์เสียง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถฝึกฝนการอ่านออกเสียงด้วยตนเองในเวลาว่างได้

2. ควรนำวิจัยในครั้งนี้ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างอื่น และควรหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะโฟนิกส์เพื่อจะได้ทราบว่าแบบฝึกทักษะนี้มีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด และสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นได้หรือไม่

3. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำ (final sound) เนื่องจากเป็นปัญหามากสำหรับผู้เรียน เพราะในภาษาไทยไม่มีการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำ

รายการอ้างอิง

ก๊กอ พิสุทธิ และกัลยรัตน์ ขาวันตี. (2561). การพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยใช้ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนต่างอยพัฒนศึกษา. (รายงานการวิจัย). กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.

รัตตินันท์ ทูลศิริ และนิธิดา อติภทรนันท์. (2563). “การใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1”. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์, 22, 4:

- จิราภรณ์ เสืออินทร์ และทัศนีย์ ชาติไทย. (2559). การพัฒนาทักษะความสามารถด้าน
การอ่านภาษาอังกฤษโดยการสอนแบบ โฟนิกส์ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
โรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง. [ออนไลน์]. ค้นเมื่อ 18 สิงหาคม 2564. เข้าถึงจาก
<https://grad.dpu.ac.th/upload/content/files/ปีที่%205%20ฉบับที่%201%20เดือนสิงหาคม-พฤศจิกายน%202559/vol5-1-68.pdf>
- สถาบันภาษาอังกฤษ ENGCONVO THAILAND. (2565). ความสำคัญของภาษาอังกฤษ.
[ออนไลน์]. ค้นเมื่อ 14 สิงหาคม 2564. เข้าถึงจาก
<https://www.engconvothailand.com/importance-of-english>
- สมบัติ คชสิทธิ์และคณะ. (2560). การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนยุค
THAILAND 4.0. วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์ (มนุษยศาสตร์
และสังคมศาสตร์), 7, 2: 175 – 186.
- Twinkl. (2564). ความสำคัญและเทคนิคการสอนแบบ Phonics. [ออนไลน์].
ค้นเมื่อ 10 สิงหาคม 2564. เข้าถึงจาก<https://www.twinkl.co.th/teaching-wiki/phonics-foni-ks>